

17.7x20.39	1	11	עמוד	הארץ - כותרת	25/06/2020	73473287-1
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790						

אני מודה, שידלתי אותו

אבי פישר

במרחב, טורקיה, ביצע בלווטניק את אחת ההנפקות המבריקות והמוצלחות שנערכו בווליסטריט בעשור האחרון. בעיצומו של משבר הקורונה הוא הנפיק את קבוצת וור"נר מיוזיק (WVG), מהלך שגרף מחמאות מהעיתונות העסקית בעולם. שווי ההנפקה היה פי שלושה ויותר מהערך שבה נרכשה ב-2011 כמעט באותו זמן שבו שיכנעתי אותו שאפשר וצריך לעשות עסקים בישראל.

למען הגילוי הנאות: במסגרת פעילותי במפעלי נייר חדרה הייתי מעורב לפני כ-20 שנה בכניסת החברה להשקעה מסיבית בידי דתנו הגדולה באותם ימים, טורקיה. השקענו שם עשרות מיליוני דולרים, אלפי שנות עבודה של מנהלים ועובדים, ובנינו ביחד עם שותפינו האמריקאים, "קימברלי קלארק", מפעל באיסטנבול. ואו הגיע הממשט הטורקי בתוך זמן קצר חיסלו שלטונות המס בטורקיה את המיום המשותף. נוק של עשרות מיליוני דולרים נגרם למפעלי נייר חדרה, לשותפים ולבעלי המניות.

למען הגילוי הנאות: לן בלווטניק ואני בע"ל עניין בהמשך קיומו של מפעל נשר, לא רק בגלל ההיבט הכלכלי, אלא בגלל, ואולי בעיני קר, התחושה שאנו עושים דבר חשוב. אנו ממשיכים מורשת שהחלה ב-1923, השנה שבה הוקם מפעל המלט הראשון בפלשתינה, על בסיס חווננו של הרצל. אנו חשים, שאנחנו עושים דבר חשוב למדינה ולכלכלתה, לעובדי נשר ולמנהליה, וכן, גם לעצמנו. אנחנו יודעים, שאחרי שתעשיית הפלדה המקומית חוסלה, תעשיית הזכוכית חוסלה, והחקלאות המקומית נאבקה על חייה – צריך להיאבק כדי לשמור את מפעל המלט האחרון בישראל.

ולבסוף, התחייבות: אני מקווה שלא ייש"ר רפו צמיגים ולא ייראו עובדים מפגינים ברחובות. מצדנו נעשה כמיטב יכולתנו לשמור על קיומו של המפעל, כל עוד יש לו זכות קיום כלכלית-עסקית. אם לא, ואם אנו טועים ומדינת ישראל תוכל להתקיים בלא ייצור מלט מקור"מי – נדע לקבל את ההחלטות המתאימות בלי להתלהם, באופן מכובד, שקול ואחראי. לרוב"נו אין ארץ אחרת.

הכותב הוא יו"ר "כלל תעשיות"

בלווטניק. ככלל לא רצה להשקיע בארץ

בלווטניק לא יודע מי זה עמיר פרץ. הכתבה הארסית ביותר על מפעל נשר שודרה בערוץ 13 ומומנה על ידי בלווטניק

נעליך מעל רגליך!

למען הגילוי הנאות: לן בלווטניק אינו מכיר את עמיר פרץ ואינו יודע מיהו. הכתבה הארסית ביותר בעניין מפעל נשר שודרה בערוץ 13 ומומנה בהעברות הכספים הסדירות שבלווטניק מבצע מדי פעם כדי שישור"למו משכורות לעובדי הערוץ ויכוסו הפסדיו. המעורבות של בלווטניק במאבק בעניין היטל ההיצף ליבוא מלט מטורקיה מסתכמת בעד"כונים טלפוניים קצרים ושטחיים שהוא מק"בל ממני, פחות על ההיבט הכלכלי ויותר על "תיאוריית הקונספירציה" שהופצה על ידי בע"ל עניין. פייקניו מושלם.

בתקופה שבה הרוחות לוחטות במרכז הכלכלה העולמית – הלא היא מדינת ישראל – והשאלה העיקרית שדנים בה היא, אם צריך לחשוף לחלוטין את השוק המקומי ליבוא בהיצף לידידתנו הגדולה

למען הגילוי הנאות: אני ביקשתי מלן בלווטניק להשקיע באופן מסיבי במדינת ישראל. אני מודה, שידלתי אותו. הוא ביקש על נפשו, אמר שהוא אוהב מאוד את מדינת ישראל ומחויב לה, אבל מעדיף להמשיך לתרום, ובשום פנים לא להשקיע. הוא סיפר על חבריו מחו"ל, שהשקיעו בישראל ולא רק שהפסידו את כספם, אלא גם את אהבתם למדינה. הוא אמר, שהדרך להרוויח כאן מיליון היא להביא מיליארד. כפשרה הוא הציע, שישקיע באמצעותי בהייטק בלבד, שכן זה התחום המרכזי שבו הוא סבור שיש לנו יתרון יחסי בשוק העולמי. התעקשתי והסברתי, שאני מבקש שישקיע באופן נרחב ומסיבי בכלכלה הישראלית, ולא רק בהייטק. ייתכן שטעיתי.

למען הגילוי הנאות: כעבור כמה שנים ביקשתי, אולי אף התחננתי, שלא ישקיע בתקשורת בישראל. כשהבקשה לעיכוב הליכים היתה מוכנה להגשה לבית המשפט וסגירת ערוץ 10 היתה עניין של ימים, הוצע לבלווטניק להשקיע ולהושיע. הסברתי לו, שמרגע שישקיע בתקשורת בישראל הוא עלול להיהפך לשק חבטות מימין ומשמאל. אמרתי, שאנחנו בסדר לחץ פוליטי בלתי נתפש של חיסולים ומחסולים. אמרתי, שהעיסוק בתחום הזה נקי משיקולים ענייניים. אמרתי, שאיבדנו את השפיות – כמעט הכל אישי. הסברתי לו, שמהלך כזה יגרום נזק כבד לעסקים שלנו כאן בתעשייה, בהייטק, בביוטכנולוגיה, בקמעונאות ובנדל"ן, ואפילו לעשייה הפילנתרופית שלו. נראה שצדקתי.

למען הגילוי הנאות: אני מכיר את נח"מיה שטרסלר עשרות שנים ומעריך אותה. מדי פעם אני עוקב אחר מאמריו ב"הארץ" ודעותיו בפאנלים בטלוויזיה. אני מודע לכך, שמוותיות הראייה של שטרסלר, העולם העסקי הוא ממוגן, נוח, נקי מסיכונים ועמוס במתעשרים. כל זאת לעומת הויעה, האבק והסכנה באולפני הטלוויזיה. אני מודה, כי למקרא מאמרו ("הארץ", 23.6) החלטתי, לראשונה בחיי המקצועיים והעסקיים, להגיב ולומר: של